

се родиха десетъ тежки класа. Десетъ класа — една паничка жито. На другата есенъ младия момъкъ засѣ цѣла нива, на третата той имаше единъ хамбаръ жито и си купи волове. За него лѣтата се таркулнаха родовити и радостни. Дребни дечурлига, като пилета, зачуруликаха въ двора му.

Голѣмиятъ братъ, като излѣзе съ откраднатото гърне, вървѣ дълго въ нощъта, — бѣлото куче подире му. Стигна до единъ ханъ и влѣзе. Тамъ завари трима души пияни, седна на масата имъ и, като изсипа една шѣпа жълтици, поржча вино. Деветъ дни и деветъ нощи пиха и пѣха пѣсни четирмата. На десетата нощъ се скараха и извадиха ножове. Какво се случи, голѣмиятъ братъ не помни, но когато се опомни, видѣ, че лежи въ тъмницата. Вънъ предъ вратата, до краката на тъмничарина клекна вѣрното куче да чака своя ступанинъ.

Минаха седемъ години. Единъ лѣтенъ недѣленъ день малкиятъ братъ, като излѣзе отъ черква, до прага видѣ дрипавъ, напрашенъ просякъ, протегналъ ржка съ дървено блюдо. До него се припица на слънцето мърша во бѣло куче. Милостивиятъ малъкъ братъ извади една пара и се наведе да я пустне въ блюдото. Кучето изведнажъ скокна, хвърли се къмъ него и радостно замаха опашка. Тогава той погледна просяка въ очитѣ и изтрѣпна: предъ него стоеше по-голѣмия му братъ съ просешко блюдо.

А. Каралийчевъ

НАЙ...

Най-високо на дървото
сж червенитѣ черешки,
най-дълбоко въвъ сандѣка
скриха новитѣ ми дрешки,

най-голѣмата ни дюля
върху лавицата горе,

нито съ столче се достига,
ни съсъ пржчка се събори, —

само лесно се достига
най-голѣмо наказание,
всѣкому готово иде
като легне, като стане.

Дора Габе

